

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. v právní věci žalobce **J.V.**, proti žalovanému **Generálnímu ředitelství cel**, se sídlem Praha 4 – Michle, Budějovická 1387/7, o přezkoumání rozhodnutí Celního ředitelství Ostrava ze dne 31.8.2012 č.j. 1938-3/2012-140100-21, ve věci exekučního příkazu,

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí Celního ředitelství Ostrava (jehož působnost přešla s účinností od 1.1.2013 dle ust. § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 zákona č. 17/2012 Sb., o Celní správě České republiky, v platném znění na Generální ředitelství cel – dále jen „žalovaný“) ze dne 31.8.2012 č.j. 1938-3/2012-140100-21, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti exekučnímu příkazu Celního úřadu Karviná ze dne 6.2.2012 č.j. 1457/2012-146100-021, jímž byla žalobci nařízena exekuce srážkami ze mzdy na základě vykonatelných rozhodnutí, jimiž jsou platební výměry č.j. 2045/05-1461-21, č.j.

2045-02/05-1461-21 a č.j. 2045-03/05-1461-21 ze dne 26.4.2005, přičemž celková výše vymáhaného nedoplatku činí 426.531,- Kč.

V podané žalobě žalobce namítl, že napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i jemu předcházející exekuční příkaz Celního úřadu Karviná jsou nezákonné, neboť žalobci zanikla povinnost uhradit dluh vymáhaný na základě těchto rozhodnutí v důsledku prekluze. Žalobce upřesnil, že ke vzniku celního dluhu mělo dojít v listopadu 1999, avšak řízení o vyměření celního dluhu bylo zahájeno až v dubnu 2004 a platební výměry byly vydány 26.4.2005. Žalobce již před vydáním exekučního příkazu Celního úřadu Karviná ze dne 6.2.2012 namítl prekluzi práva vyměřit celní dluh. Žalobce vycházel ze závěrů vyslovených v rozsudku Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS) ze dne 29.10.2009 č.j. 8 Afs 4/2008-69. Rozsudek se týkal jiného účastníka řízení (L. J.), ale podle názoru žalobce jsou závěry tohoto rozhodnutí na posuzovanou věc aplikovatelné, jelikož oba případy jsou skutkově téměř totožné. Žalobce a L. J. byli celními inspektory Celního úřadu v Českém Těšíně a oběma byla uložena povinnost uhradit celní dluh, který měl vzniknout v obou případech v listopadu 1999. Žalobce dále uvedl, že prekluze práva vyměřit celní dluh je otázkou hmotného práva a zákon č. 13/1993 Sb., celní zákon, v platném znění (dále jen celní zákon) v rozhodné době neobsahoval vlastní úpravu zániku práva vyměřit celní dluh. Podle rozsudku NSS ze dne 19.2.2009 č.j. 1 Afs 15/2009-105 výklad, podle kterého by právo vyměřit dluh na clu nebylo podmíněno žádnou lhůtou, a proto by plynutím jakkoliv dlouhé doby nezanklo, je s ohledem na elementární principy právního státu zcela nepřipustný. Protože celní zákon v době mezi 1.7.1997 a 30.6.2002 nestanovil prekluzivní lhůtu pro vyměření cla, je nutné s ohledem na § 320 písm. b) celního zákona aplikovat subsidiárně § 4 odst. 2 zákona č. 212/1990 Sb., o soustavě daní, podle něhož daň nelze vyměřit ani vymáhat po uplynutí tří let od konce kalendářního roku, v němž byl poplatník nebo plátce povinen podat přiznání nebo hlášení, popřípadě dlužník srazit daň nebo zálohu na tuto daň. Jestliže v posuzované věci celní úřad připsal ze dne 16.4.2004 oznámil žalobci zahájení řízení ve věci stanovení a vyměření celního dluhu vzniklého v listopadu 1999, je evidentní, že první úkon ve věci učinil až po uplynutí tříleté prekluzivní lhůty. Na tomto závěru nemění nic ani to, že celní dluh měl vzniknout v souvislosti s trestným činem, neboť běh prekluzivní lhůty je vázán toliko na okamžik vzniku celního dluhu. NSS se ve svém rozsudku ze dne 19.6.2008 č.j. 9 Afs 211/2007-74 týkajícím se žalobce nezabýval prekluzí práva na vyměření celního dluhu, čímž došlo ze strany tohoto soudu k závažnému pochybení, neboť prekluze náleží mezi skutečnosti významné z hlediska hmotného práva, k nimž je třeba přihlídnout z úřední povinnosti (viz nálezy Ústavního soudu ze dne 31.3.2009 sp. zn. I.ÚS 1138/08). Z uvedených důvodů je žalobce toho názoru, že vzhledem k prekluzi práva na vyměření celního dluhu nebyly celní orgány oprávněny vydat předmětné platební výměry a žalobci nevznikla, resp. zanikla povinnost celní dluh uhradit. Následnou daňovou exekuci vedenou proti žalobci proto považuje žalobce za nezákonnou.

Žalovaný ve vyjádření uvedl, že žalobní námitka je irelevantní, neboť exekuční příkaz byl vydán na základě vykonatelných rozhodnutí, platebních výměrů ze dne 26.4.2005 č.j. 2045/05-1461-21, č.j. 2045-02/05-1461-21 a č.j. 2045-03/05-1461-21 doručených žalobci dne 16.5.2005. Těmito platebními výměry vyměřený celní dluh byl podle ust. § 270 celního zákona splatný ve lhůtě 10 dnů od jejich doručení. Vyměřený celní dluh se stal splatným 26.5.2005. Šestiletá lhůta stanovená v § 160 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu,

v platném znění (dále jen daňový řád) pro vybrání a vymáhání tohoto nedoplatku s přihlédnutím k ust. § 264 odst. 5 daňového řádu a podle § 70 odst. 1 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů (dále jen ZSDP) začala běžet s počátkem roku 2006. V důsledku řízení před soudem podle zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen s.ř.s.), které bylo v jednom případě zahájeno 22.12.2005 podáním žaloby ke Krajskému soudu v Ostravě evidované pod č.j. 22Ca 417/2005 a ukončeno rozsudkem Krajského soudu v Ostravě stejného čísla jednacího ze dne 17.9.2007 a ve druhém případě kasační stížností podanou dne 9.10.2007 a ukončeno rozsudkem NSS ze dne 19.6.2008 č.j. 9 Afs 211/2007-74 však tato lhůta v souladu s ust. § 41 s.ř.s. neběžela. Předmětný exekuční příkaz tak byl nepochybně vydán ve lhůtě stanovené § 160 daňového řádu pro vybrání a vymáhání nedoplatků. Dále žalovaný zdůraznil, že vydání platebních výměrů, které se staly exekučními tituly pro napadené rozhodnutí, bylo revidováno v příslušném odvolacím řízení i v soudních řízeních ve věci správní žaloby a kasační stížnosti, čímž byly vyčerpány všechny opravné prostředky, které beze zbytku potvrdily platnost vydaných platebních výměrů. Žalovaný není oprávněn jakkoliv přezkoumávat rozhodnutí soudů a je jimi vázán. Na předmětné platební výměry musí hledět jako na platné a jimi vyměřenou částku celního dluhu je povinen vybrat a vymáhat. Žalobce proto nemohl své námitky úspěšně uplatnit ani v odvolacím řízení. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a byl vázán obsahem žalobních bodů uvedených v žalobě (ust. § 75 odst. 2 s.ř.s.).

Z úřední činnosti je krajskému soudu známo, že žalobce podal u tohoto soudu žalobu dne 22.12.2005, která byla vedena pod sp. zn. 22Ca 417/2005. Žalobce v této žalobě vnesl jediný žalobní bod, a to, že platební výměry celního úřadu neobsahovaly odůvodnění, a proto se jedná o paaky. Žaloba byla zamítnuta rozsudkem krajského soudu ze dne 17.9.2007 č.j. 22Ca 417/2005-44. Na základě podané kasační stížnosti rozhodoval ve věci NSS, a to rozsudkem ze dne 19.6.2008 č.j. 9 Afs 211/2007-74, a to tak, že kasační stížnost zamítl. Námitku prekluze uvedenou poprvé v kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě NSS shledal opožděnou, když vyslovil názor, že měla být uplatněna v zákonné dvouměsíční lhůtě pro podání žaloby ve smyslu ust. § 72 odst. 1 s.ř.s.

Dále je krajskému soudu z úřední činnosti známo, že dne 20.1.2006 podal u Krajského soudu v Ostravě žalobu L. J. a tato byla vedena pod sp. zn. 22Ca 33/2006. Jak správně uvedl žalobce, on i L. J. byli celními inspektory Celního úřadu Český Těšín a oběma bylo vyměřeno clo a daň z přidané hodnoty a oba byli odsouzeni trestními soudy mj. za pomoc k trestnému činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 10 odst. 1 písm. c) a § 148 odst. 1, odst. 3 písm. b) trestního zákona. Žaloba L. J. byla zamítnuta rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 17.9.2007 pod č.j. 22Ca 33/2006-40. Také L. J. podal proti rozhodnutí krajského soudu kasační stížnost, o níž bylo rozhodnuto rozsudkem NSS ze dne 29.10.2009 č.j. 8 Afs 4/2008-69, a to tak, že rozsudek krajského soudu byl zrušen a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení. Z obsahu zrušujícího rozsudku NSS je

seznatelné, že také L.J. uplatnil námitku prekluze poprvé až v kasační stížnosti. V mezidobí od rozhodnutí NSS ve věci žalobce, tj. od 19.6.2008 však byl vydán nález Ústavního soudu ze dne 31.3.2009 sp. zn. I.ÚS 1138/08, v němž Ústavní soud vyslovil, že prekluze náleží mezi skutečnosti významné z hlediska hmotného práva, ke kterým je třeba přihlédnout z úřední povinnosti. NSS proto v tomto případě k námitce prekluze, byť uplatněné až v kasační stížnosti, byl povinen přihlédnout a na základě této právní skutečnosti, jež se ukázala opodstatněnou, rozhodnutí krajského soudu zrušil. Krajský soud pak v dalším řízení rozsudkem ze dne 3.12.2009 č.j. 22Ca 33/2006-86 rozhodnutí žalovaného, jakož i prvostupňová rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému z důvodu prekluze práva dluh vyměřit.

Ačkoliv případy žalobce i L. J., jak je žalobce srovnává, jsou skutkově totožné, výsledek soudního přezkumu byl v důsledku vývoje judikatury Ústavního soudu a NSS zcela odlišný. Jakkoliv tato skutečnost může být žalobcem vnímána negativně, podle názoru krajského soudu nemá žádný vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, jakož i exekučního příkazu správního orgánu I. stupně. Je třeba vnímat, že napadené rozhodnutí, jakož i rozhodnutí správního orgánu I. stupně, byla vydána v rámci vymáhacího řízení, v němž se již neposuzuje správnost či zákonnost původního rozhodnutí, jímž byla daň vyměřena, ani zákonnost procesu, který jejím vyměření předcházela, ale posuzuje se toliko vykonatelnost podkladových rozhodnutí (§ 176 odst. 1 písm. b) daňového řádu). Ve smyslu ust. § 103 odst. 1 a 2 daňového řádu rozhodnutí, které je účinné a proti kterému se nelze odvolat, je v právní moci a zároveň rozhodnutí, které je účinné, je vykonatelné, jestliže se proti němu nelze odvolat nebo jestliže odvolání nemá odkladný účinek a uplyne-li lhůta k plnění, pokud byla stanovena. Dále je třeba doplnit, že ve smyslu ust. § 101 odst. 5 věty druhé daňového řádu vůči příjemci je rozhodnutí účinné okamžikem jeho oznámení. V posuzované věci je skutečností nespornou, že podkladová rozhodnutí byla žalobci prokazatelně oznámena a jsou tedy v právní moci, současně jsou účinná, neboť se proti nim již nelze odvolat a současně uplynula lhůta k plnění na základě těchto rozhodnutí tak, jak v nich byla správcem daně stanovena. Jedná se tedy o rozhodnutí vykonatelné a žalovaný zcela správně nemohl v odvolacím řízení, které napadenému rozhodnutí předcházelo, posuzovat jeho zákonnost, a to ani z hlediska možné prekluze, když mu taková pravomoc v rámci vymáhacího řízení nepřísluší. Jeho povinností je posuzovat toliko vykonatelnost rozhodnutí, která sama o sobě nebyla žalobcem nijak zpochybněna.

Obdobně soud při přezkumu napadeného rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo (ust. § 65 a násl. s.ř.s.), je povinen posuzovat toliko zákonnost napadeného rozhodnutí a toho konkrétního správního řízení, které jeho vydání předcházelo. Ani soud proto nemůže při přezkumu řízení vymáhacího přezkoumávat zákonnost rozhodnutí, které bylo vydáno jako podkladové rozhodnutí, ledaže by byla namítána jeho nevykonatelnost. Z důvodů shora uvedených má krajský soud za to, že vykonatelnost podkladových rozhodnutí zpochybněna nebyla a námitka prekluze na vykonatelnost rozhodnutí mít vliv nemůže.

Jelikož krajský soud neshledal žalobu důvodnou, podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. ji zamítl. Ve věci bylo rozhodnuto bez jednání v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když procesně úspěšnému žalovanému podle obsahu soudního spisu žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti v této věci nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 22. května 2014

JUDr. Monika Javorová

předsedkyně senátu